

Dosarul nr. 2ra-1243/19

Prima instanță - (Judecătoria Bălți, sediul central) E. Balan

Instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tamara Smirnova,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tamara
Smirnova împotriva Neonillei Lesnicova cu privire la repararea prejudiciului
material,

împotriva deciziei din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 23 august 2018, Tamara Smirnova a înaintat cerere de chemare în judecată
împotriva Neonillei Lesnicova, prin care a solicitat încasarea sumei de 9500 lei cu
titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că prin hotărârea din 6
septembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul central, a fost respinsă acțiunea
înaintată de David Mandeliblat împotriva Lidiei Socolovscaia, Tamarei Smirnova
cu privire la stabilirea în natură a hotarelor terenului, cu demolarea construcției
neautorizate și compensarea cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, reprezentantul reclamantului,
avocat Corolevschi Maria, a declarat apel. Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a
Curții de Apel Bălți cererea de apel a fost respinsă, fiind menținută hotărârea
primei instanțe.

La 28 noiembrie 2017 David Mandeliblat a decedat, iar la 20 iunie 2018,
succesorul testamentar al lui David Mandeliblat, Neonilla Lesnicova a declarat
recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți.

Prin încheierea din 26 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul
a fost declarat inadmisibil.

Tamara Smirnov a menționat că pentru serviciile de asistență juridică prestate
de către avocat în procesul examinării cauzei civile sus menționate, a achitat 7 500
de lei, fapt confirmat prin copiile bonurilor de plată: EZ259283 din 7 iulie 2016,
EZ259376 din 18 august 2017, EZ259377 din 5 septembrie 2017, EZ259402 din
22 noiembrie 2017, EZ259403 din 28 noiembrie 2017 și EZ259431 din 1 august
2018.

Astfel, a remarcat că în cadrul cauzei civile sus-indicate a suportat cheltuieli de judecată reale, necesare și rezonabile care urmează a fi încasate de la Neonilla Lesnicova.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Tamara Smirnova împotriva Neonillei Lesnicova.

S-a încasat de la Neonilla Lesnicova în beneficiul Tamarei Smirnova 9 500 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Neonilla Lesnicova în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 225 de lei.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, Neonilla Lesnicova, reprezentată de avocatul Rodica Cojocar, a declarat apel, solicitând micșorarea cuantumului sumei încasate în beneficiul Tamarei Smirnova.

Prin decizia din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de Neonilla Lesnicova și de reprezentantul acesteia, avocatul Rodica Cojocar.

S-a modificat hotărârea din 30 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central, în latura sumelor dispuse spre încasare, prin micșorarea sumei de la 9 500 de lei la 5 500 de lei și a sumei taxei de stat de la 225 de lei la 150 de lei.

În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt ale litigiului, a apreciat probele conform prevederilor art. 130 din Codul de procedură civilă și a adoptat o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea normelor de drept material și procesual, însă la stabilirea cuantumului sumelor solicitate de Tamara Smirnova, instanța de judecată nu a ținut cont de unele circumstanțe obiective ce determină micșorarea sumei.

La 19 aprilie 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 107), Tamara Smirnov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 5 februarie 2019 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 30 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că instanța nu a aplicat legea care urma să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A relatat că mărimea tarifelor fixe achitate avocatului corespund anexei nr. 2 la Recomandările privind cuantumul onorariilor avocaților, aprobate prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

Astfel, a menționat că pentru întocmirea referinței la cererea de chemare în judecată depusă în prima instanță a achitat suma de 1 000 de lei, pentru întocmirea referinței la cererea de apel suma de 1 500 de lei și pentru întocmirea referinței la cererea de recurs suma de 2 000 de lei.

Totodată, pentru participarea la ședințele de judecată lucrative (2 ședințe) în prima instanță și cea de apel (o ședință) a achitat suma de câte 1 000 de lei.

Prin urmare, consideră că sumele achitate avocatului au fost reale, rezonabile și în corespundere atât cu complexitatea cazului examinat cât și cu recomandările în vigoare.

Prin referința din 7 iunie 2019 Neonilla Lesnicova, a indicat că recursul declarat de Tamara Smirnova este neîntemeiat, solicitând să fie declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost recepționată de Tamara Smirnova la 5 martie 2019 (f.d. 98), respectiv, recursul înregistrat 19 aprilie 2019, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Tamara Smirnova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Tamara Smirnova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari